

Syften (Maqasid) med Surah 53 an-Najm

Sura an-Najm är den femtiotredje suran enligt den 'uthmaniska ordningen i mushafen, och den tjugotredje enligt uppenbarelsens kronologi. Den uppenbarades efter sura *al-Ikhlās* och före sura *'Abasa*. Den är mekkansk, och Ibn 'Atiyya säger: "Enligt alla uttolkare." Den består av **62 verser**.

Dess namn

Den kallades **Surat an-Najm** (utan *waw*) redan under sahabas tid. I *Sahihayn* återges från Ibn Mas'ud att Profeten ﷺ "reciterade sura an-Najm och föll ned i sujud".

Ibn 'Abbas berättar att Profeten ﷺ gjorde sujud vid *an-Najm*, och att både muslimer och avgudadyrkare föll ned med honom. Detta är en namngivning eftersom ordet *an-najm* förekommer i suran.

Den kallades också **Surat wa'n-Najm** (med *waw*), efter surans första ord. Så rubricerar både al-al-Bukhari och at-Tirmidhi den.

I mushaf och tafsir förekommer båda formerna — *an-Najm* och *wa'n-Najm* — eftersom namnet bygger på det första ordet i suran.

Den kallades även **{wa'n-Najmi idha hawa}** (vers 1), som i hadithen från Zayd ibn Thabit i *Sahihayn*, där Profeten ﷺ reciterade denna inledning utan att göra sujud (vid ett annat tillfälle än det Ibn Mas'ud och Ibn 'Abbas nämner). Ibn 'Ashur säger: "Alla dessa är i grunden ett och samma namn, med tillåten variation. Därför räknas inte denna sura som en av de suror som har flera olika namn."

Anledningen till uppenbarelsen

Ibn 'Atiyya säger: "Anledningen till att suran uppenbarades var att avgudadyrkarna sade: 'Muhammad hittar på Koranen och diktar ihop sina ord.' Då uppenbarades suran som svar på deras påstående."

Relation till suran före

Sura *at-Tur* avslutas med orden: **{...och när stjärnorna bleknar}** (52:62)

Sura an-Najm börjar med: **{Vid stjärnan när den faller}** (53:1)

Dessutom innehåller surans inledning en kraftfull bekräftelse av att Profeten ﷺ inte är en poet, spåman eller galning, och att han inte hittar på Koranen — vilket är samma tema som i sura *at-Tur*, där Allah säger: **{Påminn — du är genom din Herres nåd varken en spåman eller en galning}** (52:29) och: **{Eller säger de: 'Han har diktat ihop det'? Nej, de tror inte}** (52:33)

I *Sahihayn* berättar Ibn Mas'ud att den första sura där sujud föreskrevs var *an-Najm*, och att Profeten ﷺ föll ned i sujud och alla bakom honom — utom en man som tog en näve jord och böjde sig över den. Ibn Mas'ud såg honom senare dö som otroende — det var Umayya ibn Khalaf.

I *Sahihayn* återges också att Zayd ibn Thabit reciterade *an-Najm* för Profeten ﷺ utan att denne gjorde sujud. I *Sahih al-al-Bukhari* berättar Ibn 'Abbas att Profeten ﷺ gjorde sujud vid *an-Najm*, och att både muslimer, avgudadyrkare, människor och jinner föll ned med honom.

Surans syften (Maqasid)

Sura an-Najm innehåller flera centrala syften, som kan sammanfattas så här:

1. Att bekräfta profetskapet och Koranens gudomliga ursprung

Som alla mekkanska suror fokuserar den på budskapet och dess sanning. Den visar att Profeten ﷺ är sanningsenlig i allt han förmedlar från Allah, och att Koranen är uppenbarelse genom ängeln Jibril.

2. Att beskriva mi'raj och Profetens ﷺ visioner

Suran nämner den himmelska uppstigningen som tröst efter "sorgens år", då Khadija och Abu Talib dog. Den beskriver vad Profeten ﷺ såg av Allahs stora tecken vid Sidrat al-Muntaha, där Jannah al-Ma'wa finns.

3. Att kritisera avgudadyrkarnas falska gudar

Suran förlöjligar deras dyrkan av avgudar som varken skadar eller gagnar, som inte hör eller ser, och som de själva tillverkat. Den kritiserar även deras absurda uppdelning där de ger sig själva söner men tillskriver Allah döttrar.

4. Att ogiltigförklara deras felaktiga resonemang

De jämför det osynliga med det synliga, vilket är ett förvirrat och felaktigt sätt att tänka. Allah har gett dem vägledning som motsäger deras antaganden.

5. Att instruera Profeten ﷺ att vända sig bort från de envisa

De som envist vänder ryggen åt sanningen ska lämnas åt sitt öde. Profeten ﷺ påminns om att hans uppgift inte är att tvinga dem till tro — prövningens visdom är att avslöja vad som finns i människors hjärtan inför Domedagen.

6. Att fastställa principen om individuell ansvarighet

På Domedagen bär ingen någon annans börda. **{Och att människan inte får annat än det hon strävar efter...}** (53:39-41)

7. Att fastställa att Allah ensam ger liv och död

Och att allt återvänder till Honom. Han är den som skapar paren — man och kvinna.

8. Att visa att shirk är falskt och att islam är fortsättningen på tidigare profeters budskap

Islam är samma väg som tidigare sändebud: tro på Allah, ansvar i detta liv och belöning på Domedagen. Suran varnar också för att straffet kan komma snabbt, som det gjorde för tidigare förnekare.

9. Att avsluta med exempel på tidigare folks straff

Suran nämner de folk som trotsade sina profeter och skadade dem — och hur Allah straffade dem. Detta är tröst för Profeten ﷺ och ett löfte om seger för de troende, samt en varning till Quraysh att samma öde kan drabba dem.

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)